

Αρχιερατική Προηγιασμένη στην Πρασινάδα Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 11 Μαρτίου, το πρωί, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής και Αγίου Πολυκάρπου Πρασινάδας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ:

«Καί τῷ Σήθ ἐγένετο υἱός, ἐπω-νόμασε δέ τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐνώς· οὗτος ἤλπισε ἐπικαλεῖσθαι τό ὄνο-μα Κυρίου τοῦ Θεοῦ».

Παρακολουθήσαμε σήμερα στό ἀνάγνωσμα ἀπό τό βιβλίο τῆς Γε-νέσεως τόν θεόπτη Μωυσή νά συ-νε-χίζει τήν ἀφήγηση τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους μέ τή γέν-νη-ση τοῦ Σήθ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὔας, ἀλλά καί τή γέννη-ση τοῦ υἱοῦ τοῦ Σήθ, στόν ὁποῖο ἔδω-σε τό ὄνομα Ἐνώς. Καί μᾶς ἐξηγεῖ ὁ ἱερός συγγρα-φέας σχετικά μέ τόν Ἐνώς. «Οὗ-τος ἤλπισε ἐπικαλεῖσθαι τό ὄνομα Κυ-ρίου τοῦ Θεοῦ». Ὁ Ἐνώς εἶχε ἀνα-θέσει, λέγει, τήν ἐλπίδα του στήν ἐπί-κληση τοῦ Θεοῦ.

Τό χαρακτηριστικό αὐτό τοῦ δι-καίου Ἐνώς, τοῦ προπάτορός μας, μᾶς ὑπενθυμίζει τή σημασία πού ἔχει γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους, καί βεβαίως καί γιά μᾶς, ἡ ἐλπίδα. Ἐάν ἐξετάσουμε τή ζωή μας, τίς πράξεις μας, τίς ἀποφάσεις μας, ὅ,τι κάνουμε καθημερινά, θά διαπι-στώσουμε ὅτι ὅλα αὐτά βα-σίζονται στήν ἐλπίδα. Γιατί τό πα-ρόν εἶναι τόσο σύντομο, εἶναι τό-σο στιγμιαῖο, πού δέν χωρᾷ ὅ,τι κά-νουμε καί ὅ,τι σκεπτόμεθα σέ αὐτό. Δέν θά μπορούσαμε, λοιπόν, νά κά-νου-με ὅτιδήποτε, ἐάν δέν ἐλ-πίζα-με ὅτι ἡ ζωή μας ἔχει μία συ-νέ-χεια, ἔχει ἕνα αὔριο, ἔχει ἕνα μέλ--λον, γιά τό ὁποῖο ἐργαζόμεθα καί φροντίζουμε στό παρόν.

Κανείς δέν σπέρνει καί δέν φυ-τεύει, εάν δέν ἐλπίζει ὅτι θά ἀπο-κομίσει τούς καρπούς τῶν κόπων του. Κανείς δέν ἀγωνίζεται καί δέν προσπαθεῖ νά ἀναθρέψει τά παι-διά του, εάν δέν ἐλπίζει ὅτι αὐτά θά ζήσουν καί θά προοδεύ-σουν. Κανείς δέν ἐπιβι-βάζεται σέ ἕνα μεταφορικό μέσα, σέ ἕνα πλοῖο ἢ σέ ἕνα ἀεροπλάνο, εάν δέν πι-στεύει ὅτι θά φθάσει στόν προ-ορισμό του.

Σέ τί βασίζεται ὅμως αὕτη ἡ ἐλπί-δα μας; Ἡ ἐλπίδα μας, λέγει ὁ ἅγι-ος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, βασίζε-ται συνήθως στή γνώση. Γνωρί-ζου--με ἀπό τήν ἐμπειρία τῶν ἄλ-λων ἀνθρώπων ποιά θά εἶναι ἡ ἔκβαση τῶν ἐνεργειῶν μας καί ἐλ-πίζουμε ὅτι καί στήν περίπτωσή μας οἱ ἐνέργειές μας θά ἔχουν τό ἴδιο ἀποτέλεσμα.

Αὐτό εἶναι τό πρῶτο καί βασικό στά-διο τῆς ἐλπίδος. Ὑπάρχει ὅμως καί ἕνα δεύτερο στάδιο πού εἶναι πολύ πιό σημαντικό καί πολύ πιό σπου-δαῖο γιά ὅποιον τό διαθέτει. Εἶναι ἡ ἐλπίδα πού ὑπερβαίνει τά ἀν-θρώ-πινα δεδομένα καί βασίζε-ται στήν πίστη στόν Θεό. Ἀλλωστε τί εἶναι ἡ πίστη; Εἶναι, ὅπως γρά-φει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦ-λος, ἡ ὑπόσταση ὅσων ἐλπί-ζου-με.

Ἐλπίζουμε στή ζωή μας, γιατί πιστεύουμε στόν Θεό, στήν ἀγάπη καί τήν εὐσπλαγχνία του, στήν ἀνο-χή καί τή φιλαν-θρωπία του. Καί αὕτη ἡ πίστη στόν Θεό εἶναι πού μᾶς κάνει ὄχι μόνο νά ἔχουμε ἐλπίδα γιά τά συνη-θισμένα πράγματα στή ζωή μας, ἀλλά καί γιά ὅλα ἐκεῖνα γιά τά ὁποῖα παρα-καλοῦμε τόν Θεό καί ἐπικα-λούμε-θα τή βοήθειά του.

Εἶναι πολύ σπουδαῖο καί μεγάλο προνόμιο αὐτό, νά μπορούμε δη-λα--δή νά ἐλπίζουμε στήν ἐπὶκληση τοῦ Θεοῦ. Εἶναι μεγάλη παρηγορία καί ἀνάπαυση γιά τόν ἄνθρωπο, νά στηρίζει τήν ἐλπίδα του στήν προ--σευχή, γιά ὅ,τι τόν ἀπασχολεῖ, γιατί αὕτη ἡ προσευχή ὄχι μόνο τοῦ δίδει δύναμη νά συνεχίσει τόν ἀγῶνα καί τήν προσπάθειά του γιά νά ἐπιτύχει αὐτό πού θέλει, ἀλλά καί γιατί τόν βοηθᾷ νά προσεγ-γί-ζει τόν Θεό καί νά ἐμπιστεύεται τόν ἑαυτό του καί τήν ἐξέλιξη τῆς ζωῆς του στή δύναμη καί τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Καί ἔχουμε ὅλοι μας ἀνάγκη αὐ-τή τήν παρηγορία καί τήν ἐνί-σχυ-ση πού μᾶς παρέχει ἡ ἐλπίδα πού στηρίζεται στήν προσευχή καί τήν ἐπὶκληση τοῦ Θεοῦ, ἰδιαιτέρως κα-τά τήν περίοδο αὕτη τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τήν πε-ρί-οδο τῆς νηστείας καί τοῦ πνευ-ματικοῦ ἀγῶνος, τῆς προσευχῆς καί τῆς μετανοίας, τήν ὁποία διερ-χόμεθα, ἀλλά καί αὐτό τό διάστη-μα κατά τό ὁποῖο ὅλος ὁ κόσμος ἀλλά καί ἡ πατρίδα μας ὑφίσταται τόν πειρασμό καί τή δοκι-μα---σία τῆς ἐπιδημίας τοῦ κορο-ναϊοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει κυριολε-κτι-κά ἀναστατώσει τή ζωή ὅλου τοῦ κόσμου.

Καί ἀκριβῶς ἐπειδὴ εἶναι μία ἀσθένεια, τῆς ὁποίας δέν γνωρί-ζουμε καί δέν

γνωρίζουν οὔτε οἱ εἰδικοί ἰατροί τὴν ἐξέλιξη, χρειάζεται νά ἔχου-με τὴν ἐλπίδα μας στὸν Θεό καί νά προσευχόμεθα, ὥστε νά μᾶς χαρίσει «σύν τῷ πει-ρασμῷ καί τὴν ἔκβασιν αὐτοῦ», νά δώσει δη-λα-δή μία ἀγαθή διέξοδο στό ἀδι-έ-ξοδο στό ὁποῖο ἔχει φέρει τὸν κό-σμο αὐτός ὁ ἰός καί νά μᾶς προστατεύσει ἀπό αὐτόν.

Ἡ προσευχή καί ἡ ἐλπίδα μας στὸν Θεό θά μᾶς βοηθήσουν νά μὴν ἀπογοητευόμεθα καί νά μὴν χάνουμε τό θάρρος μας. Ἀλλά αὐτό δέν σημαίνει ὅτι δέν θά πρέ-πει νά ἀκολουθοῦμε καί ὅλες τίς ὁδηγίες καί τίς συστάσεις τῶν εἰδι-κῶν, σχετι-κά μέ τὰ μέτρα ὑγιεινῆς καί καθα-ριότητος, ἀλλά καί μέ τὴν προφύ-λαξη πού ἀπαιτεῖται γιὰ τοὺς ἡλι-κιωμένους καί τοὺς ἀσθε-νεῖς, πού θά πρέπει νά παραμέ-νουν στό σπί-τι, ὅπως καί ὅσοι ἐκ-δηλώσουν κά-ποια ἀπό τὰ συμπτώ-ματα τῆς ἀσθε--νείας, προκειμένου νά μὴν μεταδώσουν τυχόν τὴν ἀσθέ-νεια στοὺς ἀδελφούς μας, ὅπως συστήνει καί στὴν πρόσφατη ἐγκύκλιό της ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Θά πρέπει νά εἴμεθα πολὺ προσε-κτικοί, ἀλλά χωρὶς νά χάνουμε τὴν ἐλπίδα μας καί τὴν ἐμπιστο-σύ-νη μας στὸν Θεό, καί νά προ-σευ-χό-μασθε, ὥστε ἡ ἀγάπη του νά μᾶς διατηρήσει σώους γιὰ νά διέλ-θου-με καί τό ὑπόλοιπο τῆς Ἀγί-ας καί Μεγάλης Τεσσαρα-κο-στῆς ἐν ὑγείᾳ καί νά ἀξιωθοῦμε νά ἐορτά-σουμε μέ χαρά καί τό Ἅγιο Πάσχα.

[ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ](#)